

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật, ngày 29/01/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1143

“LÀM NGƯỜI KHÓ, HỌC PHẬT SẼ CÀNG KHÓ HƠN”

Hàm ý của lời tựa này rất sâu sắc! Chúng ta làm tròn bổn phận, nghĩa phụ của con người mà chúng ta đã cảm thấy khó khăn vậy thì chúng ta học Phật sẽ càng khó khăn hơn! Chúng ta học Phật là chúng ta học cách mở tâm vì chúng sanh phục vụ vô điều kiện. Chúng ta làm bổn phận của con người đã khó khăn vậy thì chúng ta muốn làm bổn phận của Phật Bồ Tát còn khó hơn nhiều!

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta làm người, điều khó khăn nhất là chúng ta không thể bao dung, cảm thông, hợp tác với nhau**”. Hiện tại, chúng ta vẫn chưa thể bao dung, tha thứ, thấu hiểu và hợp tác với người thân, những người quen biết của mình. Chúng ta chưa mở được tâm đối với người thân quen vậy thì đối với chúng sanh không quen biết, chúng sanh tận hư không khắp pháp giới chúng ta sẽ càng không thể mở được tâm.

Hòa Thượng nói: “**Khi chúng ta ở chung với người khác thì chúng ta càng cảm thấy làm người thật khó! Chúng ta khó dung hòa, hợp tác, bao dung đồng cảm với người vậy thì chúng ta học Phật sẽ càng khó hơn! Chúng ta gặp khó khăn vì chúng ta vẫn giữ chặt những tập khí của mình**”. Trong “**Tứ Y Pháp**”, Phật khuyên chúng ta: “**Y pháp bất y nhân. Y nghĩa bất y ngữ. Y liễu nghĩa Kinh, bất y bất liễu nghĩa Kinh. Y trí bất y thức**”. “**Y trí bất y thức**” là chúng ta y theo trí tuệ chứ không y theo tình cảm. Chúng ta quá chấp trước vào “**cái ta**”, “**cái của ta**” nên chúng ta thường hành xử theo tình cảm. Những đứa trẻ khi đến lớp được cô giáo dạy thì rất ngoan ngoãn nhưng khi trở về với Bố Mẹ thì chúng hoàn toàn thay đổi. Thánh Hiền, Phật Bồ Tát có thể thành thành tựu vì các Ngài buông bỏ những tập khí xấu ác. Chúng ta không cố gắng buông bỏ tập khí xấu ác thì chúng ta mãi là một phàm phu đau khổ.

Thích Ca Mâu Ni Phật trước khi xuất gia có thân phận là Thái tử Tất Đạt Đa, Ngài có cuộc sống giàu sang, vợ đẹp, con xinh nhưng Ngài thấu hiểu, tất cả những vinh hoa phú quý

đó chỉ là nhất thời. Nếu chúng ta không sáng suốt thì không ai có thể giúp được chúng ta. Chúng ta sáng suốt thì chúng ta sẽ giúp được cho chính mình và những người xung quanh. Thích Ca Mâu Ni Phật thấu hiểu kiếp nhân sinh nên Ngài đã xả bỏ tất cả. Ngài đã biến tình riêng thành tình chung. Từ tình yêu dành cho gia đình của mình Ngài đã mở rộng thành tình yêu cho tất cả những gia đình trong thế gian.

Hòa Thượng dạy chúng ta: “**Chúng ta phải mở rộng tâm, chúng ta không chỉ yêu thương con mình, gia đình của mình mà chúng ta yêu thương tất cả những người con, những gia đình ở trên thế gian**”. Chúng ta học Phật không phải để chúng ta trở thành những người vô tình, vong ân bội nghĩa. Chúng ta học Phật để chúng ta biết cách mở rộng tâm. Hòa Thượng nói: “**Làm người khó, học Phật sẽ càng khó hơn!**”. Chúng ta không làm được vai trò, bổn phận của con người mà chúng ta muốn làm Phật Bồ Tát thì đó là điều viển vông!

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chỉ cần làm một việc rất đơn giản là buông xả**”. Chúng ta cảm thấy vô cùng khó khăn để buông xả vì tập khí, tâm bệnh của chúng ta quá sâu nặng! Nhiều người thề non, hẹn biển là họ sẽ triệt để thay đổi trong năm nay nhưng họ vẫn không thể thay đổi. Chúng ta luôn dính chặt vào “*cái ta*” và “*cái của ta*”. Chúng ta phân biệt giữa trường nơi mình đang công tác và các trường khác là chúng ta đã tạo ra sự cạnh tranh âm thầm. Chỉ cần một ý niệm phân biệt, chấp trước nhỏ nhen nhóm thì chúng ta đã không còn tâm vì chúng sanh.

Học Phật chính là học giác ngộ. Chúng ta học mức độ giác ngộ cao độ của Phật để chúng ta nhận ra được những tập khí, tâm bệnh vô cùng vi tế của mình. Hàng ngày, những tập khí này vẫn đang len lỏi trong cách khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế, hành động tạo tác của chúng ta. Điều này cũng không khó nhận ra, giống như chúng ta muốn biết mặt chúng ta có bị nhọ không thì chỉ cần chúng ta nhìn vào tấm gương. Hòa Thượng dạy: “**Chúng ta không có trí tuệ của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát thì chúng ta mượn nhờ trí tuệ của các Ngài**”. Chúng ta muốn biết mình có vì “*tự tư tự lợi*” hay không thì chúng ta mượn nhờ trí tuệ của các Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát. Trí tuệ của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát ở trong lời giáo huấn của các Ngài. Chúng ta ngày ngày lắng nghe, ngày ngày tiếp nhận giáo huấn của các Ngài, dùng đó để soi chiếu, làm kính chiếu yêu thì chúng ta sẽ biết mình đang làm gì.

Kinh Điển của nhà Phật rất mênh mông, chúng ta không biết dùng nội dung nào để đối trị những tâm bệnh của mình nhưng chúng ta may mắn được học 1200 chuyên đề của Hòa Thượng. Tên của 1200 đề tài cũng là lời nhắc nhở, giúp chúng ta khai thông. Bài đầu tiên

chúng ta học là: **“Một ý niệm khởi lên là bao trùm khắp pháp giới”**. Một niệm ác, một niệm **“tự tư tự lợi”** khởi lên thì đã trùm khắp pháp giới. Tên đề tài: **“Phật Bồ Tát ngày ngày tinh tấn”** nhắc chúng ta phải phản tỉnh. Các Ngài đã là Phật Bồ Tát rồi mà các Ngài vẫn ngày ngày tinh tấn vậy thì phàm phu chúng ta càng phải nỗ lực hơn. Lời dạy của Thánh Hiền chính là trí tuệ của các Ngài, chúng ta dùng để soi rọi khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chính mình.

Chúng ta yêu thương con của mình, gia đình của mình thì đó là chúng ta chỉ đang yêu thương những tập khí, phiền não của chính mình. Hòa Thượng nói: **“Tâm bệnh này đã quá sâu nặng vậy thì thiện tâm của chúng ta vô cùng khó để sinh khởi”**. **“Thiện tâm”** là tâm đối với tất cả chúng sanh. Tâm đối với con của mình, gia đình của mình là tâm tư lợi. Tâm **“tự tư tự lợi”** của chúng ta luôn ngập tràn. Chúng ta cũng đã sinh khởi được tâm vì chúng sanh nhưng tâm lợi ích chúng sanh rất nhỏ bé.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta không khởi được thiện tâm thì chúng ta ở bất cứ nơi nào, vai trò nào chúng ta cũng sẽ mang tâm đố kỵ”**. Chúng ta có tâm đố kỵ, thì chúng ta làm mọi việc đều gặp chướng ngại. Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta cảm thấy không vui thì chúng ta đi tìm người gây phiền phức. Ý niệm này là ý niệm tội lỗi. Nếu chúng ta làm như vậy thì ngày ngày chúng ta đang tạo tội”**. Nếu tầm ảnh hưởng của chúng ta nhỏ thì chúng ta tạo tội nhỏ, tầm ảnh hưởng của chúng ta càng lớn thì chúng ta tạo tội càng lớn.

Có một ngôi trường, chủ trường rất giàu có nhưng họ không tu tập chánh pháp, họ biểu hiện tâm vô cùng nóng vội, bất an nên những người trong ngôi trường đó cũng bị ảnh hưởng. Nếu chúng ta làm việc bằng tập khí, phiền não của mình thì chúng ta đang tạo tội cho thế gian. Chúng ta là phàm phu, chúng ta không mượn nhờ trí tuệ của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát thì ngày ngày chúng ta tạo họa chứ không tạo phước, khởi tâm động niệm của chúng ta đều thuận theo tập khí. Tâm bệnh, tập khí của chúng ta rất sâu dày. Nếu chúng ta chỉ dùng **“thức”** không dùng **“trí”** thì chắc chắn chúng ta sẽ gây họa, chúng ta sẽ **“tự tư tự lợi”**.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Địa Tạng” nói: “Chúng sanh khởi tâm động niệm đều là tội, đều là nghiệp”. Không chỉ hành động tạo tác mà ngay cả khởi tâm động niệm của chúng ta cũng đã tạo ra tội nghiệp. Do vậy làm người không dễ dàng! Đời này chúng ta đến thế gian này thời gian rất ngắn, nếu chúng ta không tranh thủ làm việc tốt thì khi chết đi chúng ta liền đi đến ba đường ác”**. Chúng ta **“khởi tâm động niệm”** theo sự dẫn đạo

của tập khí xấu ác thì chúng ta đã tạo nghiệp. Thời gian ở trong ba đường ác rất dài, thời gian ở trong ba đường thiện rất ngắn.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta ở thế gian này cũng giống như khi chúng ta được nghỉ lễ thì chúng ta đi du lịch vài ngày. Sau vài ngày du lịch thì chúng ta phải trở về quê hương của chính mình và ở đó đến mấy mươi năm. Việc này ở trên Phật Kinh, Phật đã đưa ra rất nhiều thí dụ khác nhau nên chúng ta không thể không cảnh giác!”**. Chúng ta đến nhân gian chỉ vài ngày nhưng chúng ta vào ba đường ác thời gian rất dài. Trước đây, Hòa Thượng cũng nói: **“Địa ngục là quê hương. Nhân gian chỉ là nơi để du lịch”**. Hòa Thượng nói: **“Làm người không dễ dàng!”**. Ngày nay, chỉ cần Bồ Mẹ loi là thì con cái có thể hư hỏng. Ban đầu, chúng chỉ la cà sau đó chúng sẽ sa đà vào các tệ nạn. Phim ảnh ngày nay có sức hút vô cùng mạnh mẽ. Hôm trước, ở tỉnh Quảng Trị, các cô đã diễn vở kịch trong đó người Mẹ đã cố gắng kéo con khỏi những cám dỗ của cuộc sống. Vở kịch không có lời nhưng khiến người xem đều rơi nước mắt vì nó phản ánh đúng thực trạng xã hội hiện tại.

Hòa Thượng nói: **“Tổ Sư Đại Đức thường khuyên chúng ta nắm lấy thời gian hữu hạn của sinh mạng để làm những việc cần làm. Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh nhưng tâm chúng ta luôn cầu sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc”**. Ở thân, chúng ta làm việc cần làm để tạo phúc cho thế gian. Bài hôm trước, chúng ta học có tên là: **“Người thế gian không biết tạo phước thì chúng ta thay họ tạo phước”**. Trong tâm chúng ta xả bỏ mọi thứ chỉ giữ chặt câu **“A Di Đà Phật”** để cầu sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Hòa Thượng nói: **“Người giác ngộ, người thường hay phân tâm thì sẽ biết trân trọng thời gian của sinh mạng. Chúng ta phải trân trọng thời gian của sinh mạng hơn bất cứ thứ gì khác vì thời gian đi qua sẽ không bao giờ quay lại”**. Thời gian của sinh mạng quan trọng hơn bất cứ thứ gì. Thời gian một giờ, một ngày, một năm trôi thì đó là thời gian sống của chúng ta đã vĩnh viễn mất đi. Mọi thứ khác có thể tái tạo nhưng thời gian của sinh mạng không bao giờ tái tạo được. Chúng ta trân trọng thời gian của sinh mạng để chúng ta học cách làm người, học Phật tốt hơn!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!